

* **THIS TEXT IS PUBLISHED ON THE NOMOS LEGAL DATABASE**

<http://lawdb.intrasoftnet.com/nomos/nomos_frame.html>

* **NOMOS LEGAL DATABASE HAS KINDLY PROVIDED PERMISSION FOR THE PUBLICATION OF THE TEXT BELOW ON THE PACE INTERNATIONAL CISG DATABASE**

ΕΦ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 2923/2006

(ΕΠΙΣΚΕΜΠΔ 2007/168)

Διεθνείς πωλήσεις κινητών πραγμάτων. Εκταση εφαρμογής της σχετικής σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών του 1980. Πότε σύμβαση προμήθειας κινητών πραγμάτων που θα κατασκευαστούν ή θα παραχθούν θεωρείται πώληση. Δικαιώματα του αγοραστή ή ο πωλητής αθετήσει τις υποχρεώσεις από τη σύμβαση πώλησης ή τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών. Τι περιλαμβάνει η αποζημίωση στην περίπτωση αυτή και ύψος του ποσού αυτής. Συνέπειες της υπαναχώρησης από τη σύμβαση πώλησης. Αδικοπρακτική ευθύνη του πωλητή κατά το άρθρο 914 ΑΚ. Τι νοείται ως διαφυγόν κέρδος. Στοιχείο για το ορισμένο της σχετικής αγωγής αποζημίωσης ως προς το κονδύλιο του διαφυγόντος κέρδους. Αόριστη η ένδικη αγωγή. Απορρίπτεται η έφεση. Εισαγωγικό σημείωμα Αχιλλέα Δ. Μπεχλιβάνη στην ΕΠΙΣΚΕΔ 2007:169.

Εφετείου Θεσσαλονίκης 2923/2006

Πρόεδρος: Διανέλλος Διανελλάκης, Πρόεδρος Εφετών
Εισηγήτρια: Γεωργία Μπασιούκα, Εφέτης
Δικηγόροι: Σεραφείμ Ερίνης - Σταύρος Κοροσιδης.

Κατά τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 2532/11.11.1997, με τον οποίο κυρώθηκε η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για διεθνείς συμβάσεις πωλήσεως, η Σύμβαση αυτή εφαρμόζεται σε συμβάσεις πωλήσεως κινητών πραγμάτων μεταξύ των μερών που έχουν εγκατάσταση σε διάφορα κράτη όταν αυτά είναι συμβαλλόμενα ή όταν κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου υποδεικνύουν ως εφαρμοστέο το δικαιο συμβαλλομένου κράτους. Κατά το άρθρο 3 παρ. 1, οι συμβάσεις προμήθειας κινητών πραγμάτων που θα κατασκευασθούν ή θα παραχθούν θεωρούνται πωλήσεις, εκτός αν εκείνος που τα παραγγέλλει έχει την υποχρέωση να προμηθεύσει ένα σημαντικό μέρος των υλικών που είναι αναγκαία για αυτήν την κατασκευή ή παραγωγή. Κατά τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 7 της ίδιας ως άνω Συμβάσεως, ζητήματα που εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης και δεν αντιμετωπίζονται ρητά από αυτήν, ρυθμίζονται σύμφωνα με τις αρχές στις οποίες η Σύμβαση στηρίζεται ή, ελλείψει τέτοιων αρχών, σύμφωνα με το δικαιο που είναι εφαρμοστέο κατά τους κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου. Κατά το άρθρο 45, αν ο πωλητής δεν εκπληρώσει οποιαδήποτε από τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από τη σύμβαση πώλησης ή από την παρούσα σύμβαση, ο αγοραστής μπορεί: α) να ασκήσει τα προβλεπόμενα στα άρθρα 46-52 δικαιώματα, β) να ζητήσει αποζημίωση. Κατά τη διάταξη του άρθρου 74 της Σύμβασης, η αποζημίωση λόγω αθέτησης της σύμβασης από το ένα μέρος συνίσταται σε ποσό ίσο με τη ζημία, περιλαμβανομένου και του διαφυγόντος κέρδους, που υπέστη το άλλο μέρος ως αποτέλεσμα της αθέτησης και η αποζημίωση αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει τη ζημία, την οποία το μέρος που παρέβη τη σύμβαση πρόβλεψε ή όφειλε να είχε προβλέψει, ως δυνατή συνέπεια της αθέτησης της σύμβασης, κατά τον χρόνο κατάρτισης της εν όψει των γεγονότων και των συνθηκών που τότε γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει. Τέλος, κατά το άρθρο 81, η υπαναχώρηση από τη σύμβαση απαλλάσσει αμφότερα τα μέρη από τις συμβατικές υποχρεώσεις τους, επιφυλασσομένων τυχόν υποχρεώσεων αποζημίωσης.

Εξάλλου, η κατά το άρθρο 516 ΑΚ μη εκπλήρωση ή η μη προσήκουσα εκπλήρωση της παροχής από τον πωλητή δεν αποκλείεται να είναι αποτέλεσμα παράνομης και υπαίτιας πράξεως του, οπότε ο αγοραστής θα έχει και δικαίωμα αποζημίωσης του σύμφωνα με το άρθρο 914 ΑΚ (βλ. Γεωργιάδη-Σταθόπουλο, Ειδικό Ενοχικό, έκδ.

1980, άρθρο 516 ΑΚ, σελ. 55, ΕΑ 1103/1983 ΕΛΛΔνη 1983. 1019).

Περαιτέρω, για να θεωρηθεί οποιαδήποτε αγωγή σαφής και ορισμένη, συνεπώς επιδεκτική εκτίμησης, κατά το άρθρο 216 ΚΠολΔ, πρέπει να περιέχει, εκτός από τα τυπικά στοιχεία που ορίζουν τα άρθρα 117-118, α) σαφή έκθεση των γεγονότων που θεμελιώνουν την αγωγή και δικαιολογούν την άσκηση της από τον ενάγοντα κατά του εναγομένου, β) ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς και γ) ορισμένο αίτημα, η έλλειψη δε των στοιχείων αυτών καθιστά την αγωγή अपαράδεκτη (ΑΠ 40/1989 ΕΕΔ 48. 1083, ΕΑ 1371/1988 ΕΛΛΔνη 30. 629, ΕΑ 1163/1987 ΑρχΝ 39. 256). Εξάλλου, η υπό των άρθρων 297-298 ΑΚ προβλεπόμενη αποζημίωση περιλαμβάνει τη μείωση της περιουσίας του δανειστή (θετική ζημία) όπως και το διαφυγόν κέρδος, εκείνο δηλαδή που προσδοκά κανείς με πιθανότητα συμφώνα με τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων ή τις ειδικές περιστάσεις και ιδίως τα προπαρασκευαστικά μέτρα που έχουν ληφθεί. Συνεπώς, τα περιστατικά που προσδιορίζουν την προσδοκία ορισμένου κέρδους, με βάση την κατά τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων πιθανότητα, καθώς και οι ειδικές περιστάσεις και τα ληφθέντα προπαρασκευαστικά μέτρα πρέπει κατά το άρθρο 216 παρ. 1 ΚΠολΔ να εκτίθενται στην αγωγή. Δεν αρκεί η μεία του συνολικώς φερομένου ως διαφυγόντος κέρδους, αλλά απαιτείται η εξειδικευμένη και λεπτομερώς κατά περίπτωση μεία των συγκεκριμένων περιστατικών, περιστάσεων και μέτρων που καθιστούν πιθανό το κέρδος ως προς τα επί μέρους κονδύλια (ΟΛΑΠ 20/1992, ΑΠ 83/2002 ΕΛΛΔνη 43. 1056, ΑΠ 1409/1998 ΕΕΝ 2000. 138, ΑΠ 1457/1995 ΕΛΛΔνη 38. 1532, ΑΠ 289/1997 ΕΛΛΔνη 39. 326), ενώ αν και χωρίς τη συμβατική σχέση η πράξη ή παράλειψη θα ήταν παράνομη, τότε μπορεί να γεννηθεί αξίωση και από αδικοπραξία (ΟΛΑΠ 967/1973, 967/1973 ΝοΒ 22. 505, ΑΠ 257/1979 ΝοΒ 27. 1277, ΑΠ 1058/1977 ΝοΒ 26. 929, ΕΑ 10184/1978 ΝοΒ 27. 1496, ΕΑ 3148/1982 ΝοΒ 31. 519).

Στην προκειμένη περίπτωση η ενάγουσα με την από 6.5.2003 αγωγή της (αριθμ. καταθ. 1251/2003), η οποία, κατά τα εκτιθέμενα σ' αυτή, ασκεί επιχείρηση παραγωγής-βιοτεχνίας έτοιμων ανδρικών ενδυμάτων και ειδών αξεσουάρ, ιστορεί ότι παρήγγειλε από την εναγομένη, που είναι επιχείρηση παραγωγής υφασμάτων με έδρα τη Γερμανία, διάφορα προϊόντα, τα οποία η τελευταία έπρεπε να της τα αποστείλει το αργότερο μέχρι τον Απρίλιο του 2000, προκειμένου να τα διαθέσει στην αγορά ως έτοιμα ενδύματα για την περίοδο 2000-2001. Ότι η εναγομένη δεν της απέστειλε τα συμφορηθέντα εμπορεύματα στην ορισθείσα ημερομηνία, με συνέπεια να μην είναι σε θέση να εκτελέσει τις παραγγελίες που είχε, εν τω μεταξύ, λάβει από πελάτες και ν' απωλέσει έτσι το ποσό των 15.371,59 ευρώ, το οποίο ασφαλώς θα απεκόμιζε κατά τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων. Ότι περαιτέρω από την αντισυμβατική συμπεριφορά της υπέστη ηθική βλάβη, για την ικανοποίηση της οποίας πρέπει να της επιδικαστεί το ποσό των 10.000,00 ευρώ. Με βάση το ιστορικό αυτό ζητεί να υποχρεωθεί η εναγομένη να της καταβάλει συνολικά το ποσό των 25.371,59 ευρώ, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η ένδικη αγωγή πρέπει ν' απορριφθεί ως αόριστη. Και τούτο, διότι δεν προσδιορίζονται επακριβώς στο δικόγραφο της αγωγής τα εμπορεύματα-υφάσματα που συμφώνησε να της αποστείλει η εναγομένη κατά ποσότητα, ποιότητα, αριθμό και αξία, αλλά η ενάγουσα αναφέρει στην αγωγή της επί λέξει "ότι η παραγγελία υφασμάτων την οποία κάναμε είναι η παρακάτω: Αντ: 92280 Col 1 Mtr/20..." [Στη συνέχεια παρατίθενται, κατά τον ίδιο τρόπο, τα εμπορεύματα-υφάσματα που παρήγγειλε η ενάγουσα από την εναγομένη.], από τα στοιχεία δε αυτά δεν είναι δυνατόν να συναχθεί κάτι σχετικό ως προς τα παραπάνω χαρακτηριστικά. Περαιτέρω, και σύμφωνα με τα προεκτεθέντα στη μείζονα σκέψη αναφορικά με τα διαφυγόντα κέρδη, δεν προσδιορίζει η ενάγουσα στην αγωγή της τις παραγγελίες που είχε αναλάβει να εκτελέσει, κατά ποσότητα, είδος, αξία κ.λπ. και που απώλεσε από την αντισυμβατική συμπεριφορά της εναγομένης, ούτε το είδος της εργασίας και τη δαπάνη που θα απαιτείτο για την εκτέλεση κάθε μιας. Απλώς αναφέρει στην αγωγή της τα ονόματα οκτώ πελατών της που για το χρονικό διάστημα από 2000-2001 θα τους απέφεραν τα αναφερόμενα σε κάθε παραγγελία ποσά, επί των οποίων ποσοστό 20% θα ήταν το κέρδος της, και ότι οι παραγγελίες αυτές των πελατών τους αφορούσαν κουστούμια και παντελόνια. Τέλος, ως προς το αγωγικό κονδύλιο του ποσού των 10.000,00 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης της εξαιτίας της αντισυμβατικής συμπεριφοράς της εναγομένης, η ενάγουσα ουδόλως επικαλείται περιστατικά βάσει των οποίων μπορεί να διακριβωθεί εάν η αθέτηση της συμβατικής υποχρέωσης της εναγομένης αποτελεί παράλληλα και αδικοπραξία.

Εφόσον και το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφαση του, έστω και με σύντομη αιτιολογία, απέρριψε ως αόριστη και ανεπίδεκτη δικαστικής εκτιμήσεως την αγωγή στο σύνολο της, δεν έσφαλε, αλλά ορθώς ερμήνευσε και εφάρμοσε τον νόμο, όσα δε αντίθετα υποστηρίζει η εναγομένη με την έφεση της, απορριπτέα ελέγχονται. Συνακόλουθα, πρέπει η έφεση ν` απορριφθεί ως κατ` ουσία αβάσιμη στο σύνολο της. Τα δικαστικά έξοδα της εφεσίβλητου, για τον παρόντα δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας, πρέπει να επιδικασθούν σε βάρος της εκκαλούσας λόγω της ήττας της, όπως ζητείται (άρθρα 176, 183 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά τα αναφερόμενα στο διατακτικό.